

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
13.06.2012. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић,**
- **те окривљени Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана,**
- **као и браниоци адвокати Малешевић Сава, Милосављевић Александар, Живановић Гордана, Бирман Милан, Симић Синиша, Кузовић Јасминка, Бобић Светлана и Нинић Горан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо данас главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Наставља се главни претрес доказним поступком.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили и сведоци: Максимовић Војкан и Максимовић Петра, Радић Радивоје, Пантић Властимир и Пантић Радојка, а сведок Стејковић се јавио да ће мало закаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево јављају ми сада да је Стејковић пристигао. У сваком случају, мислим да се сведок Радић јавио први, па ћемо њега позвати, с обзиром да има неке обавезе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита сведок Радић Радивоје.

Сведок РАДИЋ РАДИВОЈЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радић Радивоје, је ли тако?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радићу, Ви сте били на главном претресу дана 13.12.2010. године. Сећате се тога?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте свој исказ овде и давали сте пре свега личне податке.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у Вашим личним подацима у односу на оне које сте давали тога дана?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, све је исто? Добро.

Сведок РАДИЋ РАДИВОЈЕ, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 13.12.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљене, исти су окривљени као прошли пут, само што има још два нова окривљена. Погледајте их. Не познајете? Добро.

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговорате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. То је оно упозорење које сте добили прошли пут. Ви сте прошли пут полагаали заклетву.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узорићу Вас на раније положену заклетву и можемо да кренемо на испитивање.

Прописно упозорен, опоменут, након што је поучен на раније дату заклетву, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радићу, Ви сте давали да кажем више пута свој исказ. Прво сте давали у Тузли 12.06.2006. године, па код истражног судије 22.01.2010. године и на крају овде на главном претресу 13.12.2010. године.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ово је четврти пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при ономе што сте изјавили у суду?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при Вашим исказима?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате нешто да додате?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте рекли евентуално, а хтели би да допуните исказ?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се сетили нешто у међувремену?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Да ли има неких питања за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Нема питања.

Сведок изјављује да остаје при исказу који је дао на главном претресу.

Странке питања немају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања то је то. Ја бих Вас само питао да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд, Радићу?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Имам огромне трошкове. Дошао сам из Црне Горе ради овога са посла, то је неких 800 километара у оба смера до Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: 800 километара до Зворника у оба смера, ја сам тамо радио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад ми није јасно дошли сте из Црне Горе, па?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ја радим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте свратили у Зворник?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па нормално, ту живим кући, да одморим и онда сам од куће јутрос овамо. На Вама је хоћете ли признати трошкове или не, али да знате да сам те направио трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад, Ви сте могли да идете обилазак старе Југославије. Мислим, то није.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: На Вама је колико ћете признати. Ја имам рачун за гориво од Зворника до Београда, ако то признате, а ово остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте ишли до куће то је лепо, али.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Него само чисто кажем да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и колики Вам је рачун за гориво?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: За гориво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Осамдесет марака вам је од Зворника до Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то динара, 4.000,00. Осамдесет конвертибилних марака је 4.000,00?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: То Вам је негде око 4 пута 6, око 4.800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево добићете 5.000,00.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи у износу од 5.000,00 динара на име трошкова превоза, то јест бензина, с обзиром да је дошао колима на релацији Зворник-Београд-Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту можете нешто и да поједете. Мало смо дали више у сваком случају.

Одобрава се исплата у износу од 5.000,00 динара сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем. Пријатно, довиђења.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, позовите Пантић Властимира. Добар дан.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се сведок ПАНТИЋ ВЛАСТИМИР

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пантићу, Ви сте били на главном претресу дана 19.11.2010. године, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Па не сећам се датума, знам да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте овде. Давали сте пре свега личне податке неке своје. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све је исто?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Само једна година више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна година више, добро. Наравно, сви ми смо старији за једну годину.

Са личним подацима као на записнику са главног претреса од 19.11.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете прећутати, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговирима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели ово? То је оно на шта смо Вас прошли пут упозорили, важи исто и сада. И заклетву сте полагали прошли пут, је ли тако. Ја ћу Вас упозорити на раније дату заклетву.

Прописно упозорен, опоменут, након што је упозорен на раније дату заклетву изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пантићу, Ви сте били више пута, да кажемо испитивани, били сте 07.06.2006. године у Тузли, 21.01.2010. године код истражног судије и 19.11.2010. године на главном претресу. Кажете да не памтите датуме, али три пута сте давали свој исказ, имамо у списима предмета. Да ли остајете при ономе што сте изјавили?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Па логично је ја мислим, нема промене никакве, то је то, суштина мислим тог догађаја, што би рекли, може се дати у десетак речи. Значи то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да кажете што нисте рекли, а хтели би да допуните да сте пропустили, заборавили? Да сте се сетили нечега у међувремену?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Па не, ја мислим да и нема ту ништа бог зна кључно. Значи све се своди на тај догађај да је мали дошао, да сам га прихватио и проследио даље и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок изјављује да остаје при свом исказу и да нема шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања колега Нинић? Изволите.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Добар дан. Ја сам адвокат Горан Нинић, бранилац Ђекић Драгане. Ја сам накнадно практично прикључен овом процесу, тако да нисам имао прилике до сада да Вас упознам нити да Вас питам. Ја господине Пантићу, имам једно питање. Остала ми је једна нејасноћа. Ви сте саслушавани у Тузли.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: И након тога овде пред истражним судијом Миланом Дилпарићем. Ви у Тузли кажете да га је Пантић Милан одвео пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Предочавам, одвео пешке до Петковаца и да га је предао у команду?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Говорите о оштећеном Рибић Зији, а пред истражним судијом кажете, добро Ви кажете, судија Вам каже, Ви кажете да сте га одвели у Петковце, каже „да у Петковце нам је ту била команда, било у Малешићу, па пошто смо ми били ту ближе око Петковаца значи предали смо га у Петковце“.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Е сада Ви мени. Да ли се тачно каже Петковце или Петковце ја не знам да ли добро наглашавам. Е сада ми реците, ко је уствари одвео оштећеног Рибић Зију, да ли Милан или заједно Ви и Милан?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Заједно, али Милан га је увео унутра.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Из ових изјава се не види јасно, па сам то хтео да Вас питам. А реците ми, ту где сте га одвели, ко је био ту у тој згради, о чему се ту ради, шта је то, зашто сте га тада одвели?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да Вам кажем мало је незгодно причати о тим детаљима после 20 година од догађаја, али то је било сједиште једне друге команде исто војске, којој ја нисам припадао, ја сам припадао малешићкој бригади, разумијете, али пошто су нам ови били ближе ми смо се одлучили ту.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Кажете једне друге војске, која је то војска? Ви сте били малешићка војска?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Не говорим, извините, не говорим о другој врсти војске.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Него једноставно нисам припадао том 'ајде да кажем батаљону, бригади или шта већ.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: А који је то батаљон и бригада у тим Петковцима код кога сте, знате ли ко је, да ли знате, не знате ко је?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Не. Не знам, не знам. Чуо сам да је некакав „Шунка“ био командант, командир шта је, командант чете или бригаде шта је већ, иначе нисам познавао човека и нисам имао потребе да имам контакт са тим људима.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: А реците ми, тамо је.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Ја сам припадао малешићкој бригади.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Добро, а реците ми тамо је оштећеном Рибићу пружена некаква медицинска помоћ?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Јесте. По сазнању, Милан ми је то испричао да је 'ајде да кажем стручна помоћ, односно медицинска сестра га је збринула. За прву, у првом моменту сам га ја опрао, пресвукао, нахранио и то је то.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Је ли тамо била регуларна нека амбуланта која је радила и пре рата и за време рата или је то нешто оформљено?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Није то команда, то је како да кажем једна зграда коју је направила, 'ајде да кажем, земљорадничка задруга односно народ и ту је била и амбуланта и ветеринарска касније и шта ја знам, Дом културе 'ајде да кажем и то.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: А знате ли можда, ако знате, која су лица обављала ту делатност медицинске помоћи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Не знам стварно, не знам јер нисам имао контакта.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Нисте ни улазили унутра?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Не. Ја сам остао испред. Милан је малог увео тамо и то је то што ја знам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Хвала Вам.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Да ли има још неких питања за сведока? Тужилац. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас питао пошто схватио сам да сте ишли пешке до команде у Петковцима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је била безбедносна ситуација у то време на том подручју?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Није била сигурна, јер је то крај испресецан шумама, шумарцима и тако то. У сваком моменту могао је свако сваког да убије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било реално да се очекује напад на том подручју?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Није било правила значи, увек је могуће или не, јер је терен једноставно непрегледан, не знамо ни распоред, 'ајде да кажем непријатељских положаја, сматрали смо се да смо ту сигурни куд смо пролазили сад до неког момента што би рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш син и жена су покушали да одведу Рибића у команду у Малешић, је ли?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да, и мали није прихватио и не знам ни ја како, не бих њихово препричавао, разумијете они знају, једноставно вратили су га мени и ја сам га прихватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене занима та безбедносна ситуација, па уколико се очекивало тај напад противничке стране, како сте дошли на идеју да пошаљете своје дете и супругу без неког обезбеђења да одведу, такође, неко дете у команду у Малешићу, колико је то било безбедно?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Ми смо живели у таквим условима. То је увек је било неизвесно, значи нема сигурно поготово у рату, разумете. Ми смо сматрали да је то, 'ајде да кажем, нека наша сигурна територија, односно донекле смо се осећали сигурно, а сада, изненађења су увек могућа, јер живите у том крају, живите у тој ситуацији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. У тој амбулатни у Петковцима, да ли сте разговарали са Миланом, да ли је нека женска особа или мушка особа пружила помоћ?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Мислим да је женска особа. Мислим да је женска особа позвана, да је нека медицинска сестра или у том смислу нешто, да је пружила помоћ. Одмах сам јасно схватио да је тај главни позвао неког од медицинског особља да је мали збринут и санитетом пребачен у Зворник у болницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Да ли има још неко питање неко? Окривљени? Немате питања за сведока. Добро. Нема више питања за Вас. То би било то. Сачекајте да Вас питам за трошкове, ако нема више питања. Чиме сте дошли, како сте дошли, Ви сте вероватно са супругом?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Дошао сам са супругом и дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде колима сте дошли 5.000,00 динара плус путарина. То смо добили из наше Службе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Па 5.000,00 динара ја сам насуо горива разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Јер сам сматрао да је то ту негде 'ајде да кажем трошак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је путарина 120 динара?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: 120 тамо, 120 овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 5.240,00?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли уреду? Тражите још неке трошкове?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Па ако постоји могућност за дневницу и трошкове хране нормално, односно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови хране да, а што се тиче дневнице то је већ неки други проблем, то ако имате потврду од фирме ако неће да Вам плати дневницу за данас, па изгубљена зарада?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Ја радим код приватника, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад, то је сада опет. У сваком случају, где год да радите морате да имате од послодавца потврду да Вам неће платити данашњи дан, да сте ускраћени за зараду.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Па логично да ми неће платити кад не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па, морамо да имамо доказ. Не можемо да платимо тако на реч. Морамо да имамо доказ за све што радимо. Ако није никакав проблем, можете накнадно да доставите колико износи дневница. Ја на пример не знам колико износи дневница.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад. Не, нећемо да причамо ми о томе више. Морате да имате потврду од послодавца и да видимо колика је дневница да би могли да Вам платимо, ето толико. А што се тиче трошкова хране можете да добијете. Добићете за Вас и за супругу, добићете укупно 6.000,00 динара.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Са превозом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све са превозом. Толико.

Сведок трошкове тражи за бензин, с обзиром да је дошао својим колима и на име путарине и то за бензин у износу од 5.000,00 динара, за

путарину 240,00 динара, као и трошкове исхране, а трошкови се односе на трошкове и за њега и за супругу с обзиром да су дошли заједно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобрава се исплата трошкова за сведоке Пантиће у укупном износу од 6.000,00 динара који се односе на трошкове за оба сведока и који ће бити исплаћени сведоку Пантић Властимиру на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ПАНТИЋ: Опростите, како могу да доставим губитак данашње дневнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у Служби за помоћ и подршку сведоцима питајте, па ћете добити информацију, добићете број предмета и све остало да не би сада овде о томе расправљали пред оволиким људима на суду. То је све. Довршено. Нека дође супруга, госпођа Пантић Радојка. Изволите. Добар дан. Ви ако хоћете можете да седнете. Имамо информацију да сте се оперисали. Је ли има ту столица? Можете, како да не, можете. Седите. Ја мислим да нећемо дуго, али ето једноставно морали смо да Вас позовемо.

Испитаће се сведок ПАНТИЋ РАДОЈКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Радојка били на главном претресу дана 29.06.2011. године овде у суду, да ли се сећате тога?

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Па знам да сам била, не знам који је датум био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам кажем који је датум био. Давали сте свој исказ и ту сте давали личне податке, да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Нема ништа, шта ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као на записнику са главног претреса од 29.06.2011. године, несродна, није у завади, прописно упозорена, опоменућа, након што је поучена на раније дату заклетву изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте раније поучавани о неким обавезама Вашим током поступка. Ви сте сведок и као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чији би одговори Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте разумели ово што сам Вам рекао? И положили сте прошли пут заклетву, ја Вас упозоравам на ту заклетву коју сте положили и можемо сада да кренемо на Ваше испитивање. О претходном догађају и оним Вашим сазнањима што Ви

знате шта се десило, када је оно дете када дошло код Вас? Ви сте давали свој исказ и да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате?

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се сетили нечега у међувремену?

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Ничега се нисам сјетила и много сам заборавила, јер 63 године имам, више нисам свесна ни сама што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок изјављује да остаје при исказу који је дала на главном претресу, те да нема више шта да дода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања за нашег сведока? Нема. Ништа, ето.

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Је л' сам слободна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, ето што се нас тиче слободни сте. Ми смо трошкове дали супругу, пошто сте заједно дошли колима. Биће исплаћени на руке, тако да Вам се ја захваљујем што сте дошли данас у суд и то је све.

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Хвала и ако може да ме више не зовете молим вас. Увек остајем при тој изјави, јер не могу је променити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се надам да неће бити више потребе да Вас зовемо. Захваљујем. Довиђења, пријатно.

СВЕДОК РАДОЈКА ПАНТИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нека уђе онда Максимовић Петра.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се сведок МАКСИМОВИЋ ПЕТРА

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете нам прво Ваше личне податке, од оца?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Борисава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Моја? 1978.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: У Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па радница, радим на пилани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И станујете на адреси?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Дринска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лозница?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте, Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са неким од окривљених?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете некога од окривљених?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Стојановић Зорана? Друге окривљене не познајете?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок у овом поступку дужни да говорите истину, ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чији би одговори Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети и тешкој срамоти или кривичном гоњењу.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту ја мислим један папире са текстом заклетве, прочитајте наглас и онда ћемо констатовати да сте положили заклетву, па можете дати исказ. Изволите.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега сте данас позвани у суд?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на које околности, да ли знате на које околности сте позвани да сведочите?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па ја могу само да кажем за Зорана да смо се дружили, били смо комшије и пријатељи, да је много добар човек, ја даље ништа не знам. Били смо ту заједно на кафе и шта ја знам, познавали смо се. Радио је, лепо смо се слагали, то што знам, а ово ништа, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ништа из доба 1992. године, са ратишта не знате ништа, немате никакве?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, када сте се упознали са Зораном?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо овде Вас позвали на неке друге околности, али добро није никакав проблем. Основно испитивање је на одбрани окривљеног Стојановић Зорана, па ће колегиница Живановић нешто да Вас пита. Изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Госпођо Максимовић добар дан. ја сам адвокат Гордана Живановић. бранилац сам окривљеног Стојановић Зорана и имаћу неколико питања да Вам поставим, па молим пре него што кренемо са одговрима да потпуно своју пажњу усредсредите на оно што је тема мога интересовања

колико Вам је познато и шта Вам је у вези са тим познато. Са Зораном сте се упознали 2004?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како, кажите ми?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Радила сам са његовом женом на послу.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Радите сте с његовом женом?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Радиле смо заједно. Муж мој је пре мене њега упознао, тако смо се спријатељили и ето то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико сте дуго познавали његову жену на послу, колико сте дуго радиле заједно ту пре него што сте?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Годину и по дана сам ја радила. Она је радила пре мене и после.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли се током тог, да кажем, сусретања на послу и дружења на послу разговарале, ближе упознале?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесмо.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли чули некад неке примедбе са њене стране везане за Стојановић Зорана као мужа?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте икад чули било какве примедбе везане за то да је на било који начин малтретира, физички злоставља, психички злоставља?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Било како?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не. Она је из Босне тамо. Колико ја знам ишла је код њених, била је по 10, 15 дана. Нормално су живели, колико сам ја била са њом.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Говорила Вам је рецимо у том разговору идем код мојих у Босну, доћи ћу, вратићу се за 10, 15 дана.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте видели да ли је Зоран ишао с њом на та путовања?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, нисам видела.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте видели? Да ли сте их обилазили кући?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесмо.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Односно да ли сте се кућно дружили?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесмо.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Они код вас, ви код њих?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте током тих боравака у кући присуствовали некој непријатној сцени, галами, вици?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Физичком малтретирању, психичком малтретирању, опет понављено питање?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, нисмо, нисмо, били смо овако чешће да се дружимо с посла и да се одморимо, роштиљ, пиће и тако, мало поседимо.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато како су се она и Зоран упознали?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не знам, то не знам стварно.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте икада присуствовали било каквом разговору између ње и Зорана где је она спомињала да су је питали да нешто сведочи против Зорана или томе слично?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, ни то нисам. И то сам се изенадила када је отишла од њега, стварно нисам знала и, шта је било и како је, не знам, не могу да кажем, јер не знам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Госпођо, у оптужници се Зорану ставља на терет извршење одређеног кривичног дела, па су неке радње везане и за његову супругу, али се у оптужници цитира „да је она на крају она успела да побегне од њега“. Пазите „успела да побегне“. Да ли сте Ви из контаката од 2004. па на овамо, између Зорана и ње уочили иједног тренутка било какву жељу, намеру, његове супруге да побегне, а да је у томе била спречена од окривљеног Стојановић Зорана?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је икад говорила.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, нисмо никада на ту тему, ја се извињавам што Вас прекидам, нисмо никада на ту тему разговарале. Разговарале смо овако о послу и шта ја знам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, али као жена, седите у друштву с њом, да ли уочавате било какву жељу или реакцију неког од присутних, пре свега жене да побегне из неке средине??

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не. Колико су, кад су били заједно било је све О.К.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кад су били заједно било је све О.К?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Зоран склон алкохолу?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У којој мери, будите љубазни, колико је Вама лично познато?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па могу Вам рећи било је ту у друштву, мислим попијемо сви, дружимо се, али никад није правио проблеме, нити је кога нападао.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам се нешто његова супруга жалила „ето пије, па ме“?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па то увијек, као свака жена.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Као и свака жена?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У том смислу Вам се жалила?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Да, не, жалила се, онако не воли, ко и свако.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не воли кад он пије, је л' да?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте приликом посете, а код њих у кући, икада упознали било кога ко Вам је представљен као рођак или рођака његове супруге?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, никад нисам стварно.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само сте се вас четворо дружили?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте. Никад никог нисам знала, ни.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је икад Зоран причао начин на који се упознао са њом?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не. Знамо и његовог брата и жену, исто и са њима смо добри и остали смо и сада, мислим, ето тако је то и почело дружење.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато како се његова супруга запослила у тој фирми?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Е не знам. Пре мене је радила.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пре Вас је радила у тој фирми?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли знате кад је напустила фирму и зашто?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не знам, ја сам напустила пре њега.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А Ви сте пре ње отишли?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли наставили да се дружите после тога?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па она је отишла, нисам, нисам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Она је отишла, после је нисте видели?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте. Нисам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Били сте изненађени том њеном реакцијом одласка?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па искрено речено јесам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Зашто?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па зато што је увек било све О.К. и нормално и дружили су се и долазила је код мене, имала је све, мислим стварно не могу да грешим душу, човек је радио по онаквој врућини, ишао је на дневнице, дрва цепа, све радио, сналазио се. И она је имала плату.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислите да је живела релативно добро и коректно?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У тим условима колико је могло, је л' да?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: То јесте, то што знам, што сам видела.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Казали сте ми да никад с њом нисте причали ни о каквим интимнијим стварима везаним за однос између ње и Зорана?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте? Да ли сте је видели некад уплакану, забринуту, па је питате шта је и каква је ситуација, шта се дешава?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па добро, било је као између њих двоје, али никад нисам залазила, као љубоморан је био, ето то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То Вам се пожалила?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Али нисмо залазиле у то, мислим ко и сваки мушкарац.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је причала кога од родбине има у Босни?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Није.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кога обилази?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, не, нисам је питала, само знам да кад каже иде у Босну код њених, ето. То је то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. То би било све.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Хвала Вама.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала Вам што сте се одазвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Тужилац, изволите? Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Максимовић, колико сте се често посећивали са Зорановом женом?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Па шта ја знам, седмично. Сваки дан пролазили смо крај куће њихове, мислим ја сам пролазила кад идем на посао и с посла, тако кренемо, јавимо се, хоћемо ли на кафу, ви код нас или ми код вас, све једно, ето тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви била присна пријатељица са Зорановом женом?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тајне неке своје једна другој поверавале?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Нема вероватно питања за ову сведокињу. Добро, Ја Вам се захваљујем. Што се тиче трошкова то ћемо са Вашим супругом, је ли тако?

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, можете да идете. Нека дође Максимовић Војкан.

СВЕДОК ПЕТРА МАКСИМОВИЋ: Је л' могу да се поздравим са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, изволите. Добар дан.

Испитаће се сведок ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете нам Ваше личне податке. Од оца?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Ратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: 06.06.1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '73. године. Где сте рођени?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Нисам завршио школу, професионални возач сад овако, камион возим и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Вас питам где станујете?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Приватно, у Дринској улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Познајем једино Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зорана. Јесте ли у неком сродству или у завади са њим?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа претставља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговором Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели то?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вама је текст заклетве, прочитајте га наглас.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након што је прописно упозорен и након што је положио заклетву изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па као сведок вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок. На које околности, да ли знате можда? Од кад познајете, рекли сте да познајете Зорана Стојановића, од кад га познајете?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па познајем. Интензивно се дружимо рецимо од 2004. године, кад сам ја дошао код њих у улицу ту да станујем, а знамо се из виђења од пре. Шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не познајете га из догађаја док је био рат?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо мислили неке друге околности да сте позвани данас да будете испитани, тако је бар речено, али у сваком случају основно испитивање је на колегици Живановић, па ће Вас бранилац окривљеног Стојановић Зорана која Вас је и предложила као сведока, поставити питања. Она има прва право да постави питања. Изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добар дан господине Максимовићу.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Добар дан.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сам адвокат Гордана Живановић, бранилац окривљеног Стојановић Зорана. Поставила бих Вам неколико питања и управо сам у том смислу Вас и предложила као сведока и Вас и Вашу супругу, а на околности заједничког да кажем дружења, живота и познанства Стојановић

Зорана, његове тадашње супруге и Вас и Ваше супруге, од те 2004. године, кад се познајете. Да ли сте се међусобно посећивали?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да, малтене сваки дан.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико сам разумела иста улица је у питању где живите или нешто јако блиско?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па близу, можда једно 500 метара, друга је улица, али веже се тамо где је он.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пролазите поред њихове куће?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Свакодневно такорећи.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Свакодневно. Приликом тих дружења била је присутна и његова тадашња супруга?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте приликом тих дружења били, да кажем, сведок било какве физичке или психичке тортуре коју би Зоран Стојановић вршио над својом супругом?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте били присутни било каквој свађи, вређању, псовкама или већ тако неким ружним разговорима које би Зоран упутио његовој супрузи?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па видите, свађе је било, али не, како да кажем, као сваки брачни пар што би рекли, посвађа се свак са својом супругом.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Која тема свађе је била, ако могу да кажем, као брачног пара?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па обично финансијске природе и тако.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Финансијске природе?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се спомињала нека љубомора?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па ја мислим да је Зорица, Зејфира, како, она, чак није дала да је зовемо Зејфира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни да је зовете, него без њеног имена, знамо о коме се ради, пошто она има неко друго име овде.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Ја се извињавам, извињавам се. Па било је као неке љубоморе, шта ја знам, баш су се што кажу волели, ја мислим с обе стране да је била љубомора.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми молим Вас да ли Вам је познато на који начин су се они упознали? Пре свега хоћу да Вас питам да ли Вам је то Зоран казао?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па није ми ништа одређено рекао.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је она нешто говорила?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па не, не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато одакле је његова супруга пореклом?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па ја мислим негде из околине Тузле, чини ми се, тако нешто.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је током брака са, везе, брачне заједнице са Зораном одлазила у свој родни крај?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па јесте, колико се ја сећам пар пута.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пар пута?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Пар пута.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је ишла сама или са Зораном, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Ја мислим да је ишла сама.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је на те путеве одлазила, ја ћу сад да Вас питам једно овако мало теоретеско питање, да ли Вам је познато да ли је бежала од Зорана када је одлазила на те путеве или је ишла зато што је изразила своју сопствену жељу да иде?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па ја мислим први пут кад је отишла да је како да кажем отишла због неке да ли сахране или нешто, нешто је у вези тога било ил' нека помоћ у родбини. Тако нешто, не сећам се.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи неки породични разлог?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да, да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је повео тамо да оде?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: А већ други пут ја мислим нешто да су се споречкали, па је била можда једно петнаестак, двадесет дана одсутна, тако нешто и онда се.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како се вратила да ли знате?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Сама мислим, како мислите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Зоран звао да дође?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па не знам да ли је звао телефоном, то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није Вам познато?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Није, да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала Вам. Да ли Вам је случајно познато, да ли сте били присутни некаквом разговору, некаквој расправи између њих двоје када је његова тадашња супруга претила да ће, односно тврдила да ће да сведочи нешто против Зорана, јер јој нуде неке новце са стране?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се тога сећате, да ли сте били очевидац таквог?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не знам, нисам сигуран нешто, ја мислим да није, мислим да није.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да нисте били присутни?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па нисам. Сад, нешто је помињала нешто, неку фамилију, да ли, шта ја знам, да су јој нудили нешто новца или тако нешто, али не знам Вам то старно рећи.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је л' она радила?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Јесте, да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико дуго, да ли знате?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па значи од кад смо се ми дружили сво време док је, док није отишла, како да кажем.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како је отишла, самоиницијативно, каква је ситуација, какав је разлог, да ли је то Вама било познато?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па верујте да не знам, значи нису то неке биле свађе да је то толико, бар пред нама што кажу. Једноставно је отишла и.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Личило Вам је на обичне брачне размирице?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па да, мислили смо да ће, што кажу, да је то пролазно, да ће се вратити и тако.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Овде се у оптужници тврди да је она напоскон успела да побегне од њега тог дана и да. Да ли сте Ви приметили било какву намеру или 'ајде да кажемо акте његове супруге да се спрема на неко бежање или да је покушавала у међувремену да бежи од њега па била спречена или било шта?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па није, што кажу, није никад спомињала да ће да побегне или тако нешто, да ће отићи, да ће напустит, мислим побегне. Она је тамо радила, значи била је слободна, нико није могао да је задржи, што кажу, ишла је свакодневно на посао и ја стварно не видим да је побегла. Мислим то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не уклапа Вам се у ту њихову причу бежање од њега?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па да, да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Детаље око упознавања не знате, ни један ни други Вам није то причао?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па нисам, ми се нисмо толико баш, што кажу, нисмо о томе толико разговарали. Знам да је ту негде из околине Тузле, тако, вероватно су се упознали на.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Живела је у нормалним условима породичним?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па како да кажем, мала је кућа, али домаћински, што кажу, свега су имали, нико је није дирао, колико ја знам нико је није прозивао ни по ком питању.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте некад у њиховој кући упознали неког од гостију који Вам је представљен као да је евентуално њен рођак или рођака?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала Вам лепо, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Да ли тужилац има питања? Изволите унакрсно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте да супруга окривљеног Зорана није изражавала намеру да побегне, да Ви то нисте приметили. Али бих ја Вас питао у каквим сте Ви односима били са том породицом, колико сте присни били, јесте ли се поверавали једно другима, да ли би сте рекли неке тајне, у том смислу?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па како да Вам кажем, нисмо сад, другари, нисмо нешто се поверавали екстра тим баш, како да кажем, дубљим породичним проблемима или нешто тако слично, чак штавише није ме то толико занимало. Ја што кажу дружио сам се више са Зораном него с њом, моја супруга је с њом значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви знали да ће супруга Зоранова да оде у Босну, да су се споречкали и да се она наљутила и да. Да ли је она Вас о томе обавестила, па је отишла у Босну?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она била да кажемо у приснијим односима са Вашом супругом или са Вама?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па како да Вам кажем, ја и Зоран смо седели, причали своје приче, своје теме имали, њих две су вероватно своје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Имате додатно? Можете изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Питала сам Вас сада везано за ово што колега тужилац пита, он инсистира на изражавала намеру, а ја питам је л' показала било каквим поступком да жели да бежи од њега?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Па не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кад дођете ви у госте је л' покаже бес, љутњу, страх, било шта што указује да би неко хтео да се склони из те просторије, да оде из те куће?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не, значи апсолутно.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Конклюдентном радњом, чисто ето то питам.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Значи радила је на посао до, колико се ја сећам, до задњег дана док није како да кажем, рецимо данас је била на посао сутра дан већ је отишла.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли вас је било кад током тих неколико пута одлазака у Босну, пошто сте рекли да је неколико пута ишла, обавештавала да иде у Босну?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немама више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Нема више питања? Добро. Ја Вам се захваљујем. Ако нема више питања, ја бих Вас питао само за трошкове доласка у суд данас. Ми смо изгледа прошли пут кад сте били Вама платили и за данашњих долазак. Пошто смо Вам дали дупло више него што сте тражили, наша је грешка била, али очигледно нисмо погрешили, с обзиром да сте требали још једном да дођете. Ја мислим да смо ми с тиме подмирили трошкове доласка данас у суд.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажете се.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Ја мислим да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то то. Ја Вам се захваљујем. Значи то се односи и на супругу и на Вас.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прошли пут вам је плаћено и за данашњи долазак. Ја вам се захваљујем, пријатно и довиђења. Можете да идете, слободни сте.

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да ли могу само да се поздравим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се поздравите са Зораном?

СВЕДОК ВОЈКАН МАКСИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, поздравите се, изволите. Нека уђе Стејковић Верољуб.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, Стејковићу. Ви сте сведок Стејковић Верољуб?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се сведок СТЕЈКОВИЋ ВЕРОЉУБ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку. Ви ћете прво дати нама личне податке Ваше. Ја ћу Вас упозорити и даћу Вам упозорење, после ћете положити заклетву и онда ћете нам рећи оно што Ви знате у вези са оним што ћете бити питани. Од оца?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Мијајла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: 19.10.1964.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '64. године, где сте рођени?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевцу?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете на адреси?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Лозница, Моравска број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Машинбравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од окривљених?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Познајем Зорана, не знам како се презива, заборавио сам, из Лознице, Зоран, „Трчко“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Трчко“ из Лознице. Зоран, презива се Стојановић.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади с њим?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа претставља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно? Јесте ли разумели ово упозорење?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред Вас текст заклетве, прочитајте га наглас.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа нећу од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“.

Тако треба да кажете.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде кажите сад то, „и да ништа од онога што ми је познато”. Па поновите.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, захваљујем.

Прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад познајете Зорана Стојановића?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па знам га дуго година, знам га петнаестак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па петнаестак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га познавали за време рата?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Знам и брата исто његовог Мому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Зорана Стојановића и за време рата или сте га упознали после рата?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата? Добро. Ја ћу дати реч колегици Живановић, она ће Вам постављати питања, пошто сте предложени од стране одбране окривљеног Стојановић Зорана. Изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине Стејковићу добар дан. Ја сам адвокат Гордана Живановић, бранилац окривљеног Стојановић Зорана. Покушаћу да питањима, 'ајде да кажем Вас подсетим на неке догађаје, па љубазно молим да ми кажете оно чега се сећате везано за то што ћу Вас питати, шта Вам је лично и непосредно познато. Да ли сте да Зораном Стојановићем ишли у Босну да нешто урадите, превезете неке људе, неким камионом или аутомобилом и ако се сећате кад је то било, како се то дешавало, по чијем позиву? Ето тако мало детаљније. Хајде да ја будем мало прецизнија да Вам помогнем. Рецимо то се дешавало негде у зимским месецима '92. године, пред крај '92. године, новембар, децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, само што је сад рекао мало пре да га зна последњих петнаест година и да га не зна из периода рата.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па ево управо сад то проверавам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Хајде, то је сад, хајде.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не могу, то не могу да се сетим, да ли је било то нешто, не могу, да смо ја и он ишли у Босну.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не могу.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте у периоду '92. године знали Стојановић Зорана? Пошто сте судији изјавили да се 15 година.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Ја сам се оженио лозничанком и у Лозници сам упознао доста људи, тако да њега знам. Не знам ни од кад га знам, не могу ја сад ни да кажем тачно, многе људе упознајем и данас.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па рекли сте судији 15 година.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па 15, 17 не знам тачно, значи не могу да будем ту ја прецизан и шта сам јео и пре пет дана, али знамо се, дружили смо се у кафани, с његовим братом исто с тим Момом сам исто у добрим односима, са Момом се знам и раније, од раније се знамо, а од кад се ми тачно знамо мени то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте ишли никада никаквим колима са њим негде на Дрињачу или, хтели да превезете неке људе, па вас неко напао?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нека ватра била осута на вас, на ваше возило?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не, није, није. Ми смо се дружили овако, пили, имали смо неко заједничко друштво, значи на Дрину не. Могу да идем на Дрину рецимо у риболов, али нисмо никог преводили и ја се тим не бавим, то је, то превођење и дан данас траје, људи се шверцују и оно.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не причам о трговини људима, немојте да се секирате, није то ништа што би Вас.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли, да ли Вам је причао Зоран да је помагао неким женама да пређу преко Дрине, да ли сте о томе нешто разговарали у кафани док сте се дружили?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па сад, било је неких прича, али не знам, не могу тачно да кажем. Било је неких прича, сад тачно шта и кад и како и, не могу то, не знам, не могу сад баш да кажем.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли Зоран пио?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је л' Зоран пије? Је л' пио?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Пије, пио је и он, пио сам доста и ја, мислим, а додуше он је пио много више и.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико то више, колико је Вама познато?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па он се стално убијао од алкохола и. У суштини овако ја и он смо добри, мислим нисмо се интензивно дружили, али знам да је доста конзумирао алкохол поготово сад, ових задњих година.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Којих задњих година?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па од ових уназад, не знам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нашта то мислите?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па оронуо је мало са здрављем, смршао је, не знам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи за '92. ничега се не сећате, новембар, децембар месец '92, одлазак на Дрину, возње неке, пуцања, ратно стање?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ничега се не сећате?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не, нисам био ја тамо, нити то мене интересује, нити сам водио некога, нити сам ишао са аутом и.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви Стојановићу? Изволите. Ево можете.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Веко, ја мислим да се ми знамо од 1992, када смо узели од „Ћупура” „Заставу”, јесам те чекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Стојановићу. Не смете Ви унакрсно, знате, не можете тако сугестивно да питате. Основно испитивање мало другачије иде.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да ли сам те слао ја у Дрињачу да поведеш ако можеш неке да преведеш овамо, пошто нису имале папире да пређу из Босне у Србију, а ја те чекао једно четири сата у ауту преко пута Дрињаче, не знам Цапарде се ваљда зове село. Или ниси могао да нађеш.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Не могу да се сетим, а друго и преко тог „Ћупура” да ли смо се упознали, не знам можда, могуће, не знам. Не могу, не могу да се сетим тога, памтио бих ваљда.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, добро. Захваљујем. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Добро. Ништа Стејковићу, пошто нема више питања за Вас, ја бих Вас питао само за трошкове. Ви сте били јуче, пошто нисмо успели да ступимо у контакт са Вама и ми смо Вам платили, платили смо Вам прошли пут кад сте били, кад смо одложили, платили смо Вам дупло, је ли тако? Платили смо Вам дупло више него што смо требали исто грешком као са Максиовићима, тако смо и са Вама погрешили, па смо овај јучерашњи долазак тиме компензовали. Колико имате трошкова за данашњи долазак?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Па шта знам, тај превоз није увек исти, ја не знам, све зависно где станем, кога чекам, како од превозника најће, али ја мислим да Вам дугујем једну карту, ја не знам ваљда ону једну сам исцепао, изгубио, не исцепао, изгубио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо решили, неку карту сте донели. Хајде да видимо сад за данашњи долазак.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Ево, је л' треба да Вам дам ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите у Служби за помоћ и подршку, женама што раде тамо.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Добро. Ево имам једну ту карту овде исто то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажите колики су трошкови за долазак? Значи, колико Вам је та карта? Колико кошта та карта у једном правцу? 700,00 динара?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: 825,00, 840,00, 760,00 зависи, на пример, кажем опет на којој релацији станем, плус накнадни ситниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове исхране, да ли тражите?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исхране, да поједете нешто? Имате на то право.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Знате шта, да Вам кажем, ја сам сигурно у губитку много више и дангуба, моја дневница данас пропада, ја радим приватно, ја имам петоро деце, значи ја сам у сваком случају у губитку, макар само превоз да ми се надокнади, када не може ништа друго, макар ове паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћемо Вам 2.000,00 динара, ту ћете имати нешто да поједете за те паре.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: То је оно да се покријем на нулу да будем, чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, ако је 800 и нешто у једном правцу, ипак није нула.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Хајде сада мало да причамо о томе. Ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да причамо о томе, значи добићете 2.000,00 динара.

Сведок трошкове тражи у износу од 2.000,00 динара.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Али да знате да кошта више, такси до станице ме кошта 200,00 динара, али небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што нисте рекли?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, хајде да чујем, кажите, колико Вас је коштао такси?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Сасвим довољно, нека, 2.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

2.500,00 динара ћете добити и то на име повратне аутобуске карте на релацији Београд-Лозница и такси-превоза од аутобуске станице до суда и назад, као и трошкови исхране, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одобрава се исплата износа од 2.500,00 динара сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је то у реду Стејковићу?

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: У реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете, слободни сте.

СВЕДОК ВЕРОЉУБ СТЕЈКОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је што се тиче ових сведока што смо требали јуче и данас. Фали још један сведок, то је Томић Петко, који је јуче дошао, а данас није могао да остане и да буде испитан, па је рекао, врло је тешко с њим да га обезбедимо, имајући у виду да он ради где ради и тако даље, има доста обавеза и мислим да нећемо, не знам да ли ћемо успети следећи пут да га обезбедимо. Углавном, од оних сведока који су одређени да се испитају, остали су да се испитају Агановић Шериф, Бајрић Алија, то су оштећени, тај Томић Петко, онда овај Карић Исмет кога је предложио тужилац. У међувремену сте добили ја мислим његов записник по замолници о испитивању од 20.01.2012. године и Пантић Жељко, то је син од ових Пантића, он је исто био малолетан као и овај

Карић Исмет у то време. Он је саслушан и испитан, у ствари на главном претресу дана 29.06.2011. године. Да ли има ту у том смислу нешто, имајући у виду да шта добијамо од ових сведока, који се поново испитују, који долазе поново у суд, а имајући у виду да су ови сведоци саслушавани, неки и по три пута, значи како у Босни, тако и код истражног судије, па и на главном претресу. Да ли има више смисла на овај начин да саслушавамо и да трошимо време, људи седе у притвору или можемо на неки начин да то отклонимо и да одустанете. Ево пре свега да видимо за Карић Исмета?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче Карић Исмета, ја остајем да се он саслуша у својству сведока-оштећеног, пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, нисам чуо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведока-оштећеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одустајете или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остајем при том предлогу да се он саслуша у својству сведока-оштећеног и то смо дужни да му омогућимо, јер има поред својства сведока, има својство оштећеног, учешће на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знете, имате ону службену белешку у списима, да он не жели, добро, то није Ваш предлог, питам само за Карић Исмета, он не жели да дође овде у суд да сведочи и зато је истражни судија Дилпарић послао замолницу у Босну да се тамо саслуша и испита и он је рекао оно што је рекао, имао је пет година у то време. Ја због тога Вам и говорим сада, зато сам и мислио да то расправимо сада, он очигледно неће, не жели да дође, знамо и Дамир је нешто на ту тему причао и која су његова сазнања са пет година, то сте видели тамо у том записнику Вам је достављен, који сте примили, па сам у том смислу хтео да видим једноставно. Мислим, можемо да идемо на изнуривање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ако је он позиван, па је рекао да неће доћи, односно да не жели да дође, ја у том случају одустајем, ако је суд позивао, па имамо такав податак. Ја такав податак нисам знао. Ако је реч о томе да је он изразио своју вољу да не дође на главни претрес, онда ја одустајем од тог предлога, дакле, предложио сам га не зато што имам непосредна сазнања, него зато што је један од оштећених лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том случају онда уколико постоји таква белешка, Ви сте сагласни да се тај исказ прочита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, не инсистирам на његовом позиву и доласку на главни претрес, јер је њему омогућено да дође на главни претрес, па је изразио своју вољу да не жели да дође и ми смо са тим сагласни да он не долази. Ја одустајем од тог предлога да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем, то ћемо да видимо, да расправимо, само. Нема потребе онда Дамире да се јављате. Слична ситуација је са Агановић Шерифом. Не знам колико сте упознати, човек је болестан, он је био и када је саслушаван овде, када смо га испитивали на главном претресу јако болестан и стар је човек и он је поднеском обавестио пуномоћника, а пуномоћник је нас обавестио да он не може да дође, не жели да дође, једноставно не може.

Болестан је и стар и остаје при тим исказима које је дао у суду, тако да то је та ситуација. Што се тиче овог Бајрић Алије, он нема никаква непосредна сазнања, он и није био ту присутан, Томић Петко исто, а што се тиче Пантић Жељка, ви знате на које околности је сведочио. Ето сада ја вас питам, не желим ништа да вам намећем, али једноставно, мислим да је коректно. Кажите?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Мислим, можемо појединачно да се изјаснимо уосталом о томе. Мени Пантић Жељко и Јовановић, чини ми се, Властимир, апсолутно нису неопходни, нити је мој предлог, нити сматрам да је сврсисходно и целисходно, једино ако неко од колега има жељу да га унакрсно испитује, сада по овом, и мислим да, могу да се изјасним о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ево, ја се изјашњавам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви би били сагласни.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да се не саслушавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не саслушавају, него да се њихови искази прочитају?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете тако да идемо? Колега Малешевићу, хајде.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Ја сам сагласан да се не позивају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде колегиница Кузовић. Можемо тако по реду.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Исто сам сагласна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се њихови искази прочитају?

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Бирман?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Не знам шта да кажем, наш, мој предлог није ни био да се ти сведоци позивају. То је предлог, то су сведоци по предлогу тужиоца. После ту се дошло до закључка да је то предлог одбране. Ја сам проверио транскрипт, мој лично предлог није био да се та лица позивају, а нисам сагласан са читањем њихових исказа, па нека то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, онда морамо да их позовемо.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Не, не предлажем их ја судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда морамо да их позовемо, то су сведоци, нема ту, или се читају, односно врши се увид сада по новом ЗКП или их позивамо овде да их, нема ту сада. Хоћете да размислите још мало није никакав проблем, али чисто.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Да, ја бих размислио, ради се чисто принципијално, иначе конкретно да Вам кажем, ти сведоци уопште немају никакве везе са мојим клијентом. Ради се принципијално о томе да су то сведоци по предлогу тужиоца, а онда се испоставило да се они сада позивају на главни претрес по предлогу одбране, па се одбрани даје прво да поставља питања, уместо да то чини тужилац. Ето, ако ми дозвољавате, изјаснићу Вам се писмено током сутрашњег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема никаквих. Мислим, не инсистирам ја и да се противите, једноставно само расправљамо неке ствари сада када имамо времена, када смо завршили раније. Колегиница Бобић?

АДВ. СВЕТЛАНА БОБИЋ: Ја сам сагласна, али обзиром на то да се ради о специфичном облику одбране, ја бих молила да се изјасни Ђурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћемо реч. Колега Милосављевићу?

АДВ. АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ: Сагласан сам,

АДВ. СИНИША СИМИЋ: Сагласни смо за читање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Живановић?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Што се тиче свих сведока сам сагласна, осим Бајрић Алије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бајрић Алија да се зове?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте, да се саслуша. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. И Ђурђевић, изволите.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Господине председавајући, ја Вас молим да реч не дајете адвокату Светлани Бобић, јер као што сам рекао, не дозвољавам да заступа више моје интересе у овом случају, значи волео бих тако да остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што се тиче овог предлога, изјасните се, да ли сте разумели ово што сам Вас питао? Да ли сте сагласни да се прочитају?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Разумео сам, слажем се да се не позивају сведоци, што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Имајући у виду да је сведок Карић Исмет испитан замолним путем дана 20.01.2012. године, тужилац сматра да он треба да буде позван на главни претрес и испитан, међутим, уколико постоји службена белешка у списима предмета да је тај сведок одбио да дође у суд да сведочи, он би од тог предлога одустао и био би сагласан да се његов исказ који је дат у Тузли, прочита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што се тај сведок јавио и-меилом на адресу Тужилаштва и изразио жељу да дође пред суд, значи та изјава би била након тога, значи одустао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био тај меил, када Вам је послао тај меил?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После датог исказа или у то време код истражног судије, значи у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако имате тај меил, Ви можете, па онда остајете при том предлогу. Ја немам ништа против, ништа не инсистирам сада, него једноставно хоћу да буде све економичније и целисходније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уколико се он јавио у току главног претреса, онда значи та његова жеља је изражена касније него што се јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се није јавио, то је нека нова околност, за то први пут чујем. Ако има жељу човек да дође, нема никаквих проблема да да свој исказ, ја то не знам, али ако имате тај податак, Ви нам доставите, тај меил, па ћемо приложити списима предмета, па ћемо у том смислу, онда та Ваша сагласност не важи, онда ћемо га позвати, па ћемо видети да ли ће хтети да дође.

Што се тиче осталих сведока и то оштећеног Агановић Шерифа и Бајрић Алије, Томић Петка и Пантић Жељка, одбрана је сагласна да се они не позивају на главни прегрес поново и одустаје од предлога да се испитују на главном претресу, већ предлажу да се њихови искази који су раније дати, прочитају, осим адвоката Гордане Живановић која је сагласна да се прочитају искази свих ових сведока, осим сведока Бајрић Алије за кога инсистира да дође на главни претрес и да свој исказ, а посебно после саслушања заштићених сведокиња, с једне стране, док се адвокат Милан Бирман не може тренутно изјаснити,

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ако дозвољавате, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, како да не.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Пошто су се све моје колеге сагласиле, ја ћу одступити од свог принципијалног става, пошто ти сведоци немају везе са мојим клијентом, а он се налази на слободи, остала лица се налазе у притвору, да то не би водили одуговлачењу поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

односно адвокат Милан Бирман се придружује предлогу својих колега и предлогу целокупне одбране, који одустаје од предлога да се наведени сведоци непосредно испитају и сагласан је да се њихови искази који су раније дати прочитају, односно да се изврши увид у њихове исказе.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја никада нисам ни предложио да се они саслушају, ја сам само се противио предлогу тужиоца. Нисам ја предложио њихово саслушање на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, али како, на који начин да изведемо тај доказ онда?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја сам се сад сагласио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или се чита односно врши се увид или се испитује на главном претресу, нема, не знам на који начин би се извео тај доказ, ако нисте, ако сте били против читања у то време, сада, шта би друго могли да урадимо?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Да, али није мој предлог да се они позову, судија, то је велика разлика, није мој предлог да се они позову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема везе, у сваком случају да сада не говоримо о томе, да не.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Одустао сам од свог принципијалног става и у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо унели.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја мислим да ја ништа не компликујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нико не компликује. Ја сада хоћу чисто да буде што економичније и целисходније да једноставно, мислим да је време да приведемо крају, мислим слажете се сви да. Добро, добићете реч. Што се тиче вештачења, да ли сте добили? Нисте добили? Неко је добио. Добро, онда ћете добити. Иде вероватно брже када су у притвору. Стигла су вештачења за „Бету“ и „Гаму“. Добићете онда ускоро, па да видимо у смислу тих вештачења, да ли ће

бити неких предлога, добро, сада и не можете да се изјасните, када не знате шта је. И хтео бих да вас питам да ли има неких евентуално нових доказних предлога, пошто сада летња пауза фактички наступа, да нешто урадимо ако би било неких нових евентуално доказних предлога у том смислу?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Оставите нам десет дана да прочитамо налаз и да Вас известимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно и писмено се изјасните, јесте, изјасните се писмено у вези са овим. Имамо нека три термина тамо за следећу сесију, онда би могли да уклапамо ако имате предлоге за вештачења, односно они да се позову и непосредно саслушају, ако има примедби. Једино је колега Малешевић дао једну примедбу за Зијино вештачење својевремено и то стоји као једина примедба до сада и сећам се још, колегиница Рајна је за Алићево вештачење својевремено, бивши Ваш бранилац, имала примедбу на оно вештачење које је обављено раније. Не знам сада, колегиница Кузовић се није изјашњавала у том смислу.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Остајем при том њеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе, добро. Ето само то, а ово ћемо видети отом-потом, накнадно.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У сваком случају ја мислим да неће бити никаквих проблема да бранилац који неће желети вештака овде на претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада овако док не добијете налаз. Колега тужилац. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С обзиром да наступа тај период летње паузе, ја бих имао предлог да се медицинска документација у односу на одређене посмртне остатке ископане са „Црног врха“ где се налазе и један број посмртних остатака лица страдалих у овом инкриминисаном догађају, изврши вештачење по вештацима одговарајуће струке. То је радио вештак Зденко Цирклаж из Босне и Херцеговине, али мислим да нема потребе услужавати предмет и доласком или немогућношћу доласка овог медицинског стручњака пред овај суд, већ да треба поверити нашим вештацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине предлаже, имајући у виду да наступа летња пауза, да се у међувремену обави вештачење од стране вештака одговарајуће струке судске медицине, имајући у виду записнике о ексхумацији и обдукцији, целокупну медицинску документацију која се налази у списима предмета за оштећене који су пронађени на „Црном врху“, а имајући у виду да је наведено вештачење радио вештак из Босне, да не би дошло до евентуалног пролонгирања или отежаног доласка вештака у суд и проблема са извођењем тих доказа, предлаже да се то обави од стране нашег вештака, а ценећи те писмене доказе који се налазе у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели предлог? Устаните, па кажите шта, не знам шта?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја нисам у потпуности разумео предлог тужиоца из простог разлога што вештачимо документацију или тражимо од вештака налаз и

мишљење о врсти и тежини повреда, о механизму nanoшења повреда. Нисам разумео шта је сврха овог предлога. Ето просто то нисам разумео, па молим да ми се објасни да бих могао да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако, Ви сте видели тамо у списима предмета, налази се документација „Црног врха“, мислим да је десет лешева до сада идентификовано и то су радили вештаци из Босне, наравно они нису наши, обдукција је била и ексхумација и тако даље и нису наши вештаци, заклети судски вештаци у Србији и тако даље. Тужилац, колико сам схватио, предлаже да се то уради од стране наших вештака, који ће да изврше увид у ту целокупну документацију која се налази у томе и на основу те документације и тог вештачења, пре свега, да дају свој налаз који би био овде прихватљив за суд, ето то је сада предлог тужиоца. Изволите.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја сматрам да је целисходно да тужилац прецизира налог вештаку који ће се дати, значи вештачки налог да видимо какво мишљење, шта ћемо из тога, да видимо која је сврха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредба за вештачење?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Наравно, да видимо која је сврха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та наредба, то би онда суд радио у сваком случају, ако би имали сагласност.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Нисам схватио суштину тог, разумем да имамо документацију која је урађена у другој републици, да би неко овде то требао да, међутим, сврху тог вештачења, односно шта ћемо добити у поступку, то је оно што је мени нејасно, на овај начин формулисано предлогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко још да му није јасан предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу да појасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па изволите, ако можете појасните.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој документацији имају подаци медицинске природе. Неке од тих података из те документације треба да разјаснимо, морамо некога да питамо, да не би звали Зденка Цирклажа из Босне и Херцеговине да га питамо шта му то значи то што је написано ту, јер је то, дакле, неке појмове ми и разумемо, али нисмо овлашћени да их разумемо, а суд то мора да наведе у пресуди и ето у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се противите или се не противите? Да ли остављате суду на оцену, оно класично? Добро, ја сам дужам да вас питам, то је оно што сам дужан да сваки предлог да ставим супротној страни. Ево окривљени Богдановић Сима има нешто. Само приђите микрофону. Богдановићу, микрофон, морате, не можемо да снимимо ништа, испашће да сам са собом причам, то није у реду. Изволите.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Имао сам да кажем две ствари, прво у вези овог предлога господина тужиоца. Ја сам читао то. Тамо је све прилично јасно, али зашто господин тужилац то тражи? Зато што не одговара оптужници ни ничему, то не одговара шта тамо пише, па сада хоће да вештаци вештаче вештачење, а то њему не одговара, јер уопште се не слаже са оптужницом, зато он тражи. То је једна ствар. Друга ствар, ја сам био овај или то за после да оставим, ја сам био тражио два дана за списе, па се поклопило кад сам први дан требао да идем, да

морам ићи на скенер, па сам написао службени, да кажем да идем тамо, па ме интересује да ли могу други дан да идем за то, јер то сам и навео у том службеном и плус тога задњи регистар, то је оно када сам био други дан на списима, био на Апелацији, па ме занима поводом оне моје молбе да ми се одобре трошкови израде протезе што сте одлучили, нисам могао тамо ни да прочитам, нити сам обавештен. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ништа није одлучено што се тиче те молбе, а што се тиче Ваше молбе да разгледате списе, наравно да ћете добити када будете хтели. Напишите молбу. Ја мислим да сам одобрио, да сам померио, пошто је био понедељак и уторак, је ли тако било, па сте Ви у понедељак ишли на ВМА, па сам ја тај понедељак заменио са средом. Значи нису Вас водили у среду да гледате?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, онда вероватно није стигло на време и углавном када год будете хтели добићете да можете да разгледате списе. Никада није био проблем то. Изволите, Алићу.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Поштовани председнице већа, ја сам хтео само да Вас замолим у вези моје протезе. Начелница, ова Јовановић Александра ми је рекла јуче да су они нашли то. Е само треба Ваше, али хитно одобрење да, не знам сада тачно да ли треба тај ортопед да дође код нас овде, данас, можда сутра, пошто она иде у петак на одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема, али нека ми се обрати, нека ми се обрати шта треба да се уради.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: И надзорник Јовановић, данас сам баш са командиром причао, рекох, је ли ту да знам шта да питам тачно, пошто је надзорник Јовановић био надлежан за ту фирму, то је приватна нека фирма, то не знам у Београду, па сада пошто је прошло времена, мора да ми човек то измени и тај део ноге, да не буде већа или мања, разумете, значи само треба данас или сутра да добије одобрење доле притворска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како то иде, добро Ви што сте ми рекли, али мени мора притвор или докторка из притвора да се обрати, као што када Симу воде на ехо, на ВМА и тако даље, они кажу за када онда ја дам одобрење и тако даље. Значи исто они морају да ми кажу када би дошао тај доктор, ко би дошао и тако даље, наравно, да дам сагласност и то, значи они морају да ми се обрате. Не можемо овако нас двојица да разговарамо, Ви не знате ништа, ни ја не знам ништа. Ја ћу Вам дати у сваком случају сагласност, ја сам писао њима шта ја треба да урадим по том питању.

Опт. ЗОРАН АЛИЋ: Рекла ми је Александра јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ме обавести да ја дам значи ту сагласност или не знам наредбу или већ шта треба да иде, значи само да ми каже шта ја треба да радим у Вашем случају да решимо тај проблем и ево сада први пут чујем, још до сада нисам добио тај допис, да је пронађена.

Опт. ЗОРАН АЛИЋ: Можда ће и данас у току дана човек доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете, сазнаћете чим буду они тражили, када буду тражили, за када, добићете, то није никакав проблем, то ћемо решити.

Опт. ЗОРАН АЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више никаквих других питања, ми би сада закључили.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Процесни предлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако хоћете процесни предлог одмах сада да решимо.

АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Предлажем да се окривљеном Алићу укине притвор, да се већ дуже време налази у притвору и да сматрам да више не стоје разлози за задржавање у притвору, по тачки 1 и 4. Окривљени Алић нема ни разлога ни могућности да утиче на несметано вођење овог кривичног поступка, у том смислу што се заштићене сведокиње евентуално не би појавиле на суду. Он има уредно пријављено своје боравиште, има своју адресу, па не постоји бојазан од бекства. Такође сматрам да његовом одбраном са слободе не би био ни на који начин ометен даљи наставак и трајање овог кривичног поступка. Да се притвор не би претворио у казну пре казне, молим суд и предлажем да му се укине притвор и да се у даљем наставку брани са слободе. Уколико суд сматра за неопходно, предлажем да му се мера притвора замени неком блажом мером, коју одреди суд. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац окривљеног Алић Зорана предлаже да се према њеног брањенику укине притвор и да се пусти на слободу и евентуално да се мера притвора замени неком другом блажом мером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Процесно?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Мало пре сте споменули да очекујете доказне предлоге ради окончања доказног поступка, ако сам добро разумео. Ја судија, тек након саслушања „Алфе“ и „Бете“, а ценећи исказ „Гаме“, ћу можда имати доказних предлога зависно од тога како ће се, јер се код мене појавила потреба да тим сведоцима поставим још нека питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Ја сам само хтео да видим сада евентуално ако би могли да урадимо нешто, пошто Ви знате да ми преко лета не радимо као ни ви, да евентуално ако има још нешто изведемо да не би губили време, да то урадимо сада, а наравно да ћете имати прилику да поставите.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја ћу тек тада ставити предлог евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Изволите, колега Малешевићу.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: (бранилац окривљеног Симе Богдановића) Ја такође, предлажем да се укине притвор окривљеном Сими Богдановићу, али из других разлога, из здравствених разлога. Он је доживео инфаркт, има уграђена два стента и има, доживео је мождани удар и била му је одузета лева страна и има уграђени привремени песмејкер. У интервјуу који је давао докторици затворске болнице, докторица му је рекла: „Ваше место није ни овде, ни у специјалном затвору, него Ваше место је кући да се лечите тамо“ и из тог разлога, да би он имао адекватно лечење и кућну негу, предлажем да се пусти и да се брани са слободе. Он, такође, неће побећи, одазваће се и да му се одреди

нека блажа мера, али из хуманих разлога да му се укине притвор и да он дочека крај овог суђења, јер његово здравље је врло ризично и ово излагање напорима, а без кућне неге, води ка томе да он практично, велика је извесност да ли ће доживети крај овог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Бранилац првоокривљеног предлаже да се према окривљеном Богдановић Сими укине притвор пре свега из здравствених разлога, а имајући у виду његово садашње здравствено стање и чињеницу да је њему потребна кућна нега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више процесних предлога? Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу за укидање притвора Алић Зорану и Богдановић Сими, као и предлогу за заменом притвора неком блажом мером за обезбеђење присуства окривљеног на суђењу из разлога што основи и разлози због којих је притвор одређен и даље стоје. Ми немамо стално место пребивалишта за оптуженог Алић Зорана и дакле, постоји опасност од бекства, а оштећене, заштићене сведокиње, чији исказ је оцењен као изузетно важан и битан за пресуђење ове кривичноправне ствари су у непосредној вези са узнемирењем јавности и са опасности за несметано вођење кривичног поступка, које је овај суд навео у својим разлозима продужујући притвор, као и разлози који су прихваћени од стране Апелационог суда.

Што се тиче здравствених разлога, које је колега Малешевић навео за оптуженог Богдановић Сима, ми немамо медицинску документацију у том правцу, па се ја на ове околности не могу изјаснити. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине предлаже да се предлог одбије, сматра да и даље стоје разлози за притвор према окривљеном Богдановић Сими и окривљеном Алић Зорану, а како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, пре него што, направимо кратку паузу да одлучимо о овоме, што се тиче оног предлога тужиоца за вештачење, суду на оцену, нисам схватио? Добро, тако сам и разумео. Не може сада, после ћемо, пауза пет минута да одлучимо о овом, будите ту.

Донели смо одлуку.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог за укидање притвора окривљеном Богдановић Сими и окривљеном Алић Зорану, као неоснован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрамо да и даље стоје разлози за притвор. Што се тиче овог предлога тужиоца, усвојили смо предлог, одредићемо наредбом, добићете наредбу писмено вештачење од стране вештака судске медицине, који ће бити одређен накнадно, писменим путем и то је то.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Бирман нешто.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Само да Вас обавестим да је окривљени Гаврић Томислав променио адресу свог пребивалишта и сада се налази у Шапцу, Хајдук Станка број 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо.

Бранилац окривљеног Гаврић Томислава, изјављује да је окривљени Гаврић у међувремену променио адресу и да ће се налазити на адреси у Шапцу, Хајдук Станка 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, колегинице Живановић.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја се извињавам што сада упадам, пошто је овај предлог тужилачки за ово медицинско вештачење накнадно дат, ја бих онда просто ставила Вама на одлуку, летњи период, вештак медицинске струке значи долази у суд, имајући у виду исказе сведокиње „Алфа“ и „Бета“ о неким натписима на деловима тела окривљеног Стојановић Зорана, да ли би то могло да се обави тај преглед у том смислу и констатовање или утврђивање, да ли то на полном органу, како су оне рекле, пише нешто што пише. Иначе, то је била моја идеја, али просто пошто је сада вештак ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада нови предлог, да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Узеће предмет, судија, да ли, ето да укомпонујем и ту идеју, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде и то да констатујемо.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

Бранилац окривљеног Стојановић Зорана, имајући у виду исказ заштићеног сведока „Бета“, а имајући у виду да ће у међувремену приступити вештак медицинске струке, предлаже да тај исти вештак који буде одређен од стране суда, изврши увид и прегледа одређене делове тела окривљеног Стојановић Зорана, имајући у виду да је заштићени сведок

изјавила да на његовом полном органу нешто пише, па у том смислу да се прегледа тај полни орган и да се види шта је констатовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако колегинице, то је увид у?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преглед лица се зове, то је нови, то је предлог. Ево сада се сви смеју, али једноставно је то тако. Па не знам, колегинице Живановић видите како то изгледа. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да вештак судске медицине не би био компетентан да уради, већ лекар уролог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога предлагете? Да се мало нашалимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих прво питао оптуженог Стојановић Зорана, шта он мисли о овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим, претпостављам да је то било у сарадњи са колегиницом Живановић, с обзиром да је она носилац формалне одбране, како би рекао један колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И не противим се предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не противите се? Изволите, кажите. Немојте сад, нећемо на ту тему више, да мало уозбиљимо ствар. Одлучићемо накнадно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Да ли могу писмено предложити ово што је сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, кажите, да ли сте имали неки доказни предлог?

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Предлажем да вештак судске медицине утврди да ли „Алфа“ има сада златне зубе, а ако има сада када их је ставила, где, где су стављени ти златни зуби, пошто она тврди да су њој зуби вађени, некад тврди да су вађени, а други пут тврди да су извађени, трећи пут да је вадио, па вадиле, значи има ту више комбинација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је доказни предлог.

Адвокат Малешевић предлаже да наведени вештак обави преглед и заштићеног сведока „Алфа“ и да утврди да ли иста данас поседује златне зубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је могла у међувремену да стави златне зубе мислим, али добро, да утврди вештак, када их је ставила и где их је ставила.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи.

Наредни се одређује за:

24., 25. и 26. септембар 2012. године у 9:30 часова,
судница број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим је судница број 2 претпостављате да ће бити наставак испитивања заштићеног сведока „Алфа“; највероватније за 24. и заштићеног сведока „Бета“ највероватније за 25. Кажем највероватније зато што треба да ступимо у контакт, да видимо какве су могућности доласка и тако даље. У сваком случају, бићете обавештени. У та два дана су планиране њих две, а што се тиче 26. оставили смо, имајући у виду све што се дешавало и колико је трајало њихово испитивање и све остало, евентуално ако буде неких предлога и за вештачење, односно да се позову вештаци, па можемо 26. да то урадимо или да наставимо евентуално ако не завршимо „Алфу“ и „Бету“ 24. и 25, да наставимо 26, али у сваком случају то ћемо видети на лицу места када будемо завршили суђење и то је то. Изволите Алићу, Ви морате за крај увек, да завршите Ви, хајде. ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па увек. Да ли је вредно тога да мој бранилац да дам пуномоћ да извадимо, да донесе из ЦЗ значи горе где су одузета документа, мој пасош, биометријски који је израђен 2009. године, лична карта са чипом, да ја имам стално пребивалиште село Гвозденовић и да га никада, како имам личну карту, нисам променио, значи да немогуће да немам стално место пребивалишта. Само сам то хтео рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека бранилац напише одговарајући допис, па ћемо да одлучимо. Није ми тачно јасно шта хоћете, али у сваком случају.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да докажем да имам стално пребивалиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате браниоца, немојте са мном тако, сада да ли то вреди или не вреди, па ће суд одлучити у сваком случају, ми смо овде веће и остало је све.

Довршено у 11:40 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА